

[Johs. Clausen.]

Tantieme og kan ikke betragtes som afgjort sikker, det ved man godt. Vi har jo, som jeg allerede har nævnt, haft Katastrofeaaaret i 1934, hvor der blev haardt Brug for ekstraordinær Hjælp for Sukkerroedyrkerne. Men jeg maa fastholde — og det er heller ikke bestridt fra nogen Side —, at det var Forudsætningen for Lønoverenskomsten, at der blev ydet fuld Tantieme, ogsaa i Betragtning af, at Produktionsomkostningerne stadig er stigende, endog betydeligt stigende. For 1936—37 repræsenterede de — efter Landøkonomisk Driftsbureau — en Udgift af 2 Kr. 13 Øre pr. hkg og var saaledes steget siden 1933 fra 1 Kr. 82 Øre. Der er her en stadig Paamindelse om, at der maa betaales mere til Sukkerroedyrkerne.

Den højtærede Handelsminister nævnte, at der fremkom mange Krav om at faa Adgang til at dyrke Sukkerroer. Det er rigtigt nok. Naar Kornpriserne falder, er der mange, som vil dyrke Sukkerroer, og Kornpriserne er jo stærkt faldende i Aar. Jeg er overbevist om, at i Fjor, da Priserne paa Korn laa betydeligt højere, har der ikke været fremsat ret mange Ønsker om Adgang til Sukkerroedyrking. Det vil altid gaa saadan, at Sukkerroedyrkerne maa tage det onde med det gode. I Fjor var Kornavlén god, i Aar er den ringe, og det er alene Grunden til, at man ønsker at komme i Betragtning i Aar i Mod-sætning til i Fjor.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg vil gerne gøre den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) opmærksom paa, at uanset skiftende Konjunkturer, uanset om Kornhøsten har været bedre eller ringere, er der hvert Aar betydelige Krav om at faa Adgang til at dyrke Sukkerroer, og det er ikke Krav, der er affødt af de vekslende Konjunkturer, det er Krav, der sikkert er affødt af, at det er en lønnende Forretning at dyrke Sukkerroer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

A. P. Hansen: Da der er fremsat Ønske om, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg, skal jeg foreslaa, at det henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugsgets Gæld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 741; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1713).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kr. Johansen): Udvalget har til Behandling af dette Lovforslag holdt en Række Møder og haft Samraad med Ministeren for Landbrug og Fiskeri. Endvidere har Udvalget til Ministeriet stillet en Række Spørgsmaal, bl. a. om, hvor stor en Del af de 100 Mill. Kr. der er bevilget, hvordan de fordeler sig ud over Amterne, og hvor meget Staten hidtil har tabt paa Ejendomme, der er kommet paa Tvangsauktion. Da vi har ment, at de Besvarelser, der er indgaaet paa Spørgsmaalene, har en vis Interesse ogsaa for en større Offentlighed, er de aftrykt som Bilag til Betænkningen.

I øvrigt har man inden for Udvalget særlig drøftet Lovforslagets § 5, og der har været fremsat forskellige Ønsker, navnlig om en anden Affattelse af det næstsidste Stykke i denne Paragraf, saaledes at den Grænse paa de 110 pCt. af Panteværdien, der er fastsat som Maksimum for, hvad der kan tinglyses, ikke skulde være gældende i de Tilfælde, hvor der skal søges om Laan til Forbedringer, Opførelse af Bygninger o. lign. Udvalget har forhandlet med den højtærede Minister herom, og man er enedes om en anden Affattelse af § 5, der navnlig imødekommer Ønsket om, at de 110 pCt. af Panteværdien i de nævnte Tilfælde ikke skal gælde som absolut Maksimum, men at Ministeriet, naar der er Tale om Udgifter til Byggeri o. lign., kan tillade, at der finder Pant-